

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

ปัจจัยอุณหภูมิและปัจจัยระยะเวลาที่วุ้นนางได้รับอุณหภูมิและความชื้นมีผลต่อระยะเวลาที่ใช้ในการแทงหน่อของหัวพันธุ์ ในขณะที่ปัจจัยความชื้นที่หัววุ้นนางเคยได้รับ ไม่มีผลต่อระยะเวลาที่ใช้ในการแทงหน่อของหัวพันธุ์ และไม่มีอิทธิพลร่วมระหว่างทั้งสามปัจจัยต่อระยะเวลาที่ใช้ในการแทงหน่อของหัวพันธุ์ โดยหัววุ้นนางที่ได้รับอุณหภูมิปกติช่วงฤดูหนาว ควบคู่กับการรดน้ำ อุณหภูมิกลางคืน 15 องศาเซลเซียสควบคู่กับการให้น้ำหรือรดน้ำ ในกรรมวิธีที่ได้รับปัจจัยทั้งสองเป็นเวลา 3 เดือน ทำให้หัววุ้นนางฟื้นระยะพักตัวเร็วกว่ากรรมวิธีอื่นๆ โดยแทงหน่อปลายเดือนมกราคมถึงต้นกุมภาพันธ์ ซึ่งเร็วกว่าเวลาฟื้นการพักตัวของวุ้นนางในธรรมชาติที่แทงหน่อปลายเดือนมีนาคมประมาณสองเดือน นอกเหนือจากอุณหภูมิและความชื้นแล้วสารควบคุมการเจริญเติบโตและอายุของหัววุ้นนางที่ได้รับสารควบคุมการเจริญเติบโตมีผลต่อการแตกตาและการแทงหน่อพันธุ์วัสดุปลูกของวุ้นนาง โดยหัวที่เคยได้รับ BA 100 ส่วนต่อล้าน มีจำนวนตาที่แตกมากกว่าหัวที่เคยได้รับ GA₃ และ น้ำ ส่วนอายุของหัวมีผลต่อเวลาในการแทงหน่อและจำนวนตาที่แตกทั้งหมด โดยหัวใหม่แทงหน่อเร็วกว่าหัวเก่าหนึ่งสัปดาห์ และมีจำนวนตาที่แตกทั้งหมดมากกว่าหัวเก่า ทั้งนี้ไม่พบอิทธิพลร่วมระหว่างสองปัจจัยต่อจำนวนตาที่แตกทั้งหมดและจำนวนหน่อที่เจริญพันธุ์วัสดุปลูก

ความร้อนสะสมที่หัววุ้นนางใช้ในการฟื้นระยะพักตัว คำนวณจาก Heat Unit (HU) ที่ได้รับที่อุณหภูมิต่างๆ ตั้งแต่หัววุ้นนางได้รับกรรมวิธีเมื่อต้นเดือนตุลาคม แล้วบ่มกระตุ้นการเจริญเติบโตเมื่อต้นเดือนมกราคมจนถึงแทงหน่อพันธุ์วัสดุปลูกด้วยการกำหนด Unit 2 กรณี โดยกรณีแรกใช้อุณหภูมิอากาศ และกรณีที่สองใช้อุณหภูมิของวัสดุปลูก ซึ่งสัมพันธ์อยู่กับหัววุ้นนาง Unit ของความร้อนที่หัววุ้นนางสะสมในทั้งสองกรณีมีการเพิ่มขึ้นเป็นแบบเอ็กซ์โพเนนเชียล โดยกรณีที่กำหนด Unit จากอุณหภูมิของวัสดุปลูก กำหนดให้ Unit ที่อุณหภูมิ 8 องศาเซลเซียสหรือต่ำกว่า, 8.1-10, 10.1-15, 15.1-20, 20.1-25, 25.1-30 และ 30.1-35 มีค่า -0.5, 0, 1, 2, 4, 8 และ 16 Unit ตามลำดับ เมื่อนำมาใช้คำนวณความร้อนสะสมที่วุ้นนางในแต่ละกรรมวิธี ใช้เพื่อฟื้นระยะพักตัว ได้ค่าใกล้เคียงกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 496 unit (CV 3.47 %) อย่างไรก็ตามหากจะใช้ค่าความร้อนสะสมที่

คำนวณจาก Unit ที่กำหนดนี้ยังต้องผ่านการทดสอบเพื่อประเมินความแม่นยำและอาจต้องมีการปรับปรุง หากจะนำไปใช้ในการทำนายเวลาฟื้นระยะพักตัวของวานจงนางได้

การทำให้วานจงนางฟื้นระยะพักตัว สามารถทำได้โดยการให้อุณหภูมิกลางคืน 15 องศาเซลเซียส นาน 3 เดือน แล้วบ่มกระตุ้นการเจริญเติบโตด้วยอุณหภูมิสูงร่วมกับการให้น้ำ ทั้งนี้ อาจใช้สารควบคุมการเจริญเติบโตร่วมด้วย เพื่อเพิ่มจำนวนต้นต่อหัว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อไปในด้านการเพิ่มจำนวนต้นเพื่อการผลิตเป็นไม้กระถางการค้า